

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۸/۱۴

سید عبدالله نادر

دري لنډې کيسې

ماشومانو د پاره

انسانیت ته د یو سر تیري خدمت:

یوه واقعي کپسه چې د انسانیت عظیم درس په کې پروت دی، وایي چې د شرقی آلمان یو سرتیري چې د اغزن سیم یوه برخه یې د یو ماشوم له پاره چې د خپلي کورنۍ څخه پاتې وو، وشلوله او هغه یې خپلي کورنۍ ته خوشی کړ، دغه سرتیري د دومره انسانی کار سره سره، د وطن ته د خیانت په جرم پانسی شو، دغه متن د ده د خاطراتو له دفتره څخه وروسته د ده له مرگه د ده له کوره څخه لاس ته راغلی، چې یې لیکلي وو: کله کله انسان جوړیدل، یا انسانی اوسیدل هم لویه گناه او جرم دی، زه اوس په دې پوهیږم چې د یو بی گناه او معصوم ماشوم چې د جنگ او جگړې قرباني شوی، هغه ته د خدمت په جرم سبا سهار د مخه د لمر ځانته څخه ما د خدای تعال حضور ته لیري، او ما خدای تعالی ته سپاري، خو زه په دې پوهیږم، چې انسانیت هیڅ کله نه مری، خو په دې پوه شئ چې کله انسانیت لویه گناه ده، د دې سرتیري مجسمه د دنیا په اویا ملکونو کې جوړه شوي، او ۳۱۷ کوچي په دنیا کې د ده په ویاړ نومول شوي، او هغه ماشوم هم وروسته د ده دمرگه د یوې عظیمي خیریه موسسی بنسټ ایښودونکی په آلمان کې شو، چې د هغه سرتیري نیت او لر لید د عالم بشریت ته د خدمت په لاره کې ثابتوي، او انتباهی درس په دې لنډه کپسه کې پروت دی، نو د ځانه څخه انسانیت په یادگار پریږئ نه انسان، ځکه د نسل په تولید باندی هر حیوان هم آشنا دی.

د غله له پنډه ډکه خبره او نصیحت:

وایي چې ابو حامد بن احمد غزالی چې هر څه به یې په فکر کې راغله، هغه به یې په دفترونو کې د یادښت په بڼکل ولیکل، یوه وخت د یو کاروان سره یو ځای په سفر کې وو، او خپلي لیکنې او یادښتونه یې ټولي په یوه غوټه کې له ځانه سره اخیستي وي، کاروان په لاره کې د غلو سره مخ شو، غلو ټول کاروان لوټ کړ، خو غزالی غلو ته مخ واراوه، او په عذر او زاری یې دوی ته وویل: چې دغه غوټه له ما نه مه اخلئ، نور چې هر څه ستاسې په کار وي رانه یې واخلي د غلو شک نور هم په دې خبره زیات شو، چې آیا په دې غوټه کې به څه وي، نو غوټه یې خلاصه کړه، او بغیر د امام د لیکنو نه یې بل څه په کې پیدا نه کړل، نو یوه غله ترې وپوښتل: چې دا څه دي؟ امام ورته وویل: دا زما علم او تجربی دي، دا رانه مه مری؟

غله وویل: هغه علم چې غل یې سړي نه یوسي نو داسې علم به د انسان څه په کار شي، امام وایي: چې دې خبری پرما ډیر لوی اثر وکړ، او ماته یې د خودی ټکان راکړ، او تر دې می لوی انتباهی درس نه کله اخیستی وو، او داسې پنډ او نصیحت می کله اوریدلی وو، نو وروسته د هغې په دې تکل کې شوم، چې علم ساتنه په خپل روح او د ځان په دفتر کې ثبت کړم، هوکی: لوی دفتر د علم او معرفت د ثبت له پاره د انسان د سيني صندوق دی بنایي پوهني او علم ته په خپل ځان او دماغ کې ځای ورکړو، او د معارف او علومو کرنه هم باید د زړه په کروندې کې وکړو، تر څو د هر رنگه ناخالو او مصیبتونو نه لیری او په امان کې وي، او واقعی دارايي د انسان هم همدا ده، او دا وو یو لوی پنډ او نصیحت چې ما د یو غله څخه واخیست.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

پادشاه او هوبنيار وزير:

يوه پادشاه په سهوا په چاره باندې خپله گوټه پرې کړه ، شپه يې په ډير زحمت تيره کړه ، چې سهار شو وزير يې راغی ، او تيره شوي کپسه يې ورته وکړه ، وزير وويل چې په دې کې د خدای تعالی حکمت دی ، پادشاه په دې خبره غصه شو ، او وزير يې زندان ته وليږی وزير وويل: په دې کې هم د خدای تعالی حکمت دی ، د قضا او قدر د لوبو نه ، يو څو ورځې وروسته پادشاه د خپلو درباريانو سره يو ځنگله ته د بنکار د پاره ووته ، وروسته د يو څه بنکار څخه پادشاه د خپلو درباريانو څخه ليری پاتې شو او ځان يې د ځنگليانو په يوه قبيله کې يواځې وليد ، ځنگليانو پادشاه گرفتاره کړ او د ونې پورې يې وتړه ، د ځنگليانو دا رسم او رواج وو ، چې هر کال به يې په همدې ورځ يو سالم انسان د همدې ورځې په وياړ قرباني کاوه ، خو د پادشاه گوټي ته په ليدو سره پادشاه يې خلاص او رخصت کړ ، پادشاه چې د دې گوټې د غوڅيدو په خاطر له مرگه خلاص شوي وو ، ډير خوشحاله شو او شکرونه يې پر ځای کړه ، او د وزير د حکمت نه ډک دې خبری ته متوجه شو ، چې هغه ويلي وو چې په دې کې د خدای تعالی حکمت دی ، پادشاه دربار ته د رسيدو سره ، وزير يې له زندان خلاص کړ ، او خپل حضور ته يې راوغوښت ، او تړيې نه يې عذر وغوښت . د مخه لدې چې وزير رخصت شي نو پادشاه ترې پښتنه وکړه ، نو په دې کې څه حکمت وو چې ته زندان ته لاړې ؟ وزير وويل : د دې حکمت دا وو ، چې زه به تل ستا په رکاب کې وم ، که په دې ورځ زه درسره وای نو زه خو روغ او سلامت وم نو خامخا د دې قبيلې د لرغوني دستور په اساس زه وژل کيدم ، دا د خدای تعالی حکمت دی چې مونږ دواړو ته يې وښوده

د فارسی ادب څخه په پښتو ژباړه د گوگل له سر چينو څخه